

Okulun Yıldızı

Yavuz DEMİRKIRAN

Okulun Yıldızı

Yavuz DEMİRKİRAN

Esintili bir Pazartesi sabahı Mira, sınıfın bahçesine seke seke girdi. Sarı yağmurluğu hışırdadı, kırmızı çizmeleri yola tıkırdadı. Okuldan önce çiçekleri kontrol etmeyi çok severdi. Bugün papatyaların arasında bir şey parılıyordu. Mira yaklaştı. Yumuşak çimenlerin üzerinde küçük bir yıldız yatıyor, altın bir bilye gibi parlıyordu.

Mira'nın koyu gözleri kocaman açıldı. Diz çöktü, kıvrırcık topuzları sallandı. Yıldız küçüktü, beş yuvarlak ucu vardı. Işığı sıcacıktı, bir cep dolusu güneş ışığı gibiydi. Küçük mavi bir atkısı vardı. Mira fısıldadı: "Merhaba, küçük yıldız. Buraya nasıl geldin?" Yıldızın ışığı hafifçe titredi, sanki cevap vermeye çalışıyordu.

Tam o sırada Theo köşeden çıkageldi. Yuvarlak gözlükleri ışığı yakaladı, turuncu kazağı parlak görünüyordu. Bahçe defterini tutuyordu. "Mira, ne buldun?" diye sordu. Mira işaret etti. Theo'nun soluğu kesildi. "Gerçek bir yıldız!" Hemen defterine çizdi. "Bayan Penny'ye söylemeliyiz," dedi. "Ne yapacağını bilir."

Bayan Penny telaşla yanlarına geldi, turkuaz hırkası dalgalanıyordu. Çocukların yanına diz çöktü. "Amanın," dedi yumuşak bir sesle. "Gökyüzünden bir yıldız." Yıldızın ışığı biraz söndü. "Üzgün görünüyor," dedi Mira. "Belki evini özlüyordur." Bayan Penny başını salladı. "Yıldızlar gökyüzüne aittir. Ama şimdilik ona sevgiyle bakmalıyız."

Bütün sınıf etrafına toplandı. Yıldızın ışığı zayıflıyordu. "Suya ihtiyacı var," dedi Theo. Küçük bir bardak getirip damlalar serpti. Yıldızın ışığı parladı. "Bunu sevdi!" diye bağırdı bir kız. "Belki bir de battaniye," dedi Mira. Atkısını yıldızın etrafına sardı. Yıldız parıldadı, küçük gülümsemesi büyüdü. Çocuklar sevinçle bağırdı.

Her gün öğrenciler sırayla yıldızla ilgilendiler. Adını Lumi koydular. Sabahları bahçe hortumundan su verdiler. Öğle yemeğinde yumuşak şarkılar söylediler. Okuldan sonra onu sıcak battaniyelere sarıp yatırdılar. Lumi'nin ışığı her gün daha da parladı. Çocukların sevgisi onu küçük bir güneş gibi parlatıyordu.

Theo özel bir defter tuttu. Lumi'yi eve fırlatmanın yollarını çizdi. "Bir mancınık yapabiliriz," dedi bir çizimi göstererek. "Ya da bir balon sepeti." Diğer çocuklar da fikirler ekledi. Yıldızı ölçtüler, bulutları saydılar. Her gün parlayan arkadaşlarının gökyüzüne dönmesine yardım etmenin bir yolunu aradılar.

Mira bir bakım planı düzenledi. Herkesin adının olduğu bir çizelge yaptı. "Lumi'yi güvende tutmalıyız," dedi. Çocuklar başlarını salladı. Sırayla yıldız yardımcısı oldular. Kimi su getirdi, kimi battaniye, kimi masal anlattı. Her iyi davranışla Lumi daha da parladı. Sınıfın bahçesi küçük yıldız için sıcacık bir yuva oldu.

Bir öğleden sonra Lumi'nin ışığı söndü. Çocuklar endişeyle etrafına toplandı. "Ne oldu?" diye sordu Theo. Lumi'nin küçük gülümsemesi düştü. Gökyüzüne baktı ve yumuşak bir iç çekti. "Gökyüzünü özlüyor," dedi Mira. "Onu eve göndermenin bir yolunu bulmalıyız." Çocuklar daha çok çabalamaya söz verdiler.

Theo defterini inceledi. Bahçe sarmaşıklarından yapılmış bir merdivenin büyük bir çizimini yaptı. "Çatıya tırmanıp Lumi'yi oradan fırlatabiliriz," dedi. Diğerleri başlarını salladı. "Çok tehlikeli," dedi Bayan Penny. "Herkes güvenli bir plan lazım." Çocuklar düşündü de düşündü. Arkadaşlarına yardım etmek istiyorlardı.

Sonra Mira'nın aklına bir fikir geldi. "Bahçedeki fasulye sarmaşıklarını kullansak?" dedi. "Onları bir ağa örüp Lumi'yi trambolin gibi fırlatabiliriz!" Çocuklar bu planı çok sevdi. Birlikte çalıştılar, sarmaşık ördüler, düğüm attılar. Bayan Penny yardım etti. Lumi umutla titreyen ışığıyla izledi. Ağ güçlendi ve daha da esnek oldu.

Sonunda ađ hazırđı. Çocuklar Lumi'yi ortasına koydular. "Üçte!" diye bağırdı Theo. "Bir, iki, üç!" Ađı sıkıca çekip bıraktılar. Lumi yükseldi, yükseldi, yükseldi! Parlakça parıldadı, sonra yavaşça aşağı süzöldü. "Neredeyse!" diye bağırdı Mira. Daha sert çekerek yeniden denediler. Bu sefer Lumi daha yükseđe çıktı. Ađaçların tepesine ulaştı!

Ama Lumi'nin çok daha ykseęe ıkması gerekiyordu. ocuklar yorulmuştı. "Daha fazla g lazım," dedi Theo. Tam o sırada baheden bir rzgâr esti. Lumi'yi havaya kaldırdı. Yıldız parıladı ve dnd. Aęaların zerinden gkyzne ykseldi. ocuklar el salladı. "Hoşta kal, Lumi!" diye baęırdılar. Lumi de onlara parılayarak karştılık verdi.

Lumi yükseldi de yükseldi, ta ki gökyüzünde küçük bir nokta olana kadar. Sonra diğer yıldızların arasındaki yerine yerleşti. O gece çocuklar yukarı baktı ve parlak bir yeni yıldız gördüler. Özel bir şekilde parılıyordu, sanki onlara göz kırpıyordu. "Lumi evine ulaştı," diye fısıldadı Mira. Aralıklı dişleriyle kocaman gülümsedi.

Ertesi sabah çocuklar bahçede küçük mavi bir atkı buldular. Üzerinde işlenmiş bir kalp vardı. "Lumi bize bir hediye bıraktı," dedi Theo. Atkıyı özel bir kutuya koydular. Bayan Penny gülümsedi. "Büyük bir sevgi ve merak gösterdiniz," dedi. "Ve ikisinin bir arada olduğunu öğrendiniz." Çocuklar başlarını salladı, gururlu ve mutlu hissettiler.

O günden sonra çocuklar sık sık gökyüzüne baktılar. Parlayan arkadaşlarını hatırladılar. Merak ve nezaketin sorunları çözebileceğini ve dünyayı daha aydınlık yapabileceğini biliyorlardı. Ve her gece okulun yıldızı üzerlerinde parıldadı, harika maceralarının sıcak bir hatırlatıcısı olarak.